

234 HEBD. II. POST PENT.

perfectiones; ita ut sit unus Deus cum Patre, & in eo vivat, easdemque cum illo perfectiones habeat; idem intelligere, idem velle, & operari: ita per Eucharistiae sumptionem sis participes, vitæ, & perfectionum Christi. Debet ergo idem cum illo sentire, velle, agere, pati. Efficiet id unitus tibi Christus, nisi tu obstantas.

D O M I N I C A II.

POST PENTECOST.

Sanctissima Eucharistia est Coena magna.

Homo quidam fecit eam magnam, & vocavit multos. Luc. 14. Eucharistia eam est, parata vesperè, seu in fine faculum: sumenda in nocte obscura ad fidei lumen. Magna ab Editore Deo, à ferculis humanitatis, ac Divinitatis Christi; à convivis omnibus fidelibus, à ministris Angelis. Omnia magna sunt; tu solus parvus es, & indignus: & tamen te quoque Homo, Deus ad illam invitat. Hac totam famem, fitimque applica: & ne desideres de cibis ejus (mundi, & carnis) in quo est pani mendacii. Prov. 23.

2 Et exaperunt sibi omnes excusare, seu refutare: Domini bonitas est omnes admittentis; seu cuiusque malitia est, seipsum excludentis. Trix excusationum generi inducuntur: In empta villa dominatio, & superbia notatur. S. Aug. ser. 33. de Verb. Dom. In emptis bobus avaritia, aut quinque sensus, qui nos ad terram trahunt. In ducta uxore, carnis voluptates. Priora rogant se excusari: tamen venire con-

te-

HEBD. II. POST PENT. 235

temnunt. Humilitas sonat in voce, superbia in actione. Gregor. hom. 13. Tertius folius ait: Non possum venire: quia animus ad voluptes propensus, infirmus est, & invalidus ad exercienda, quae Dei sunt. Cyril. Alex. lib. 4. de Ador. Hæc tria plerumque sunt, quæ si te non abstrahunt à coena, fructum imminuant. Vide, ne recuses.

3 Tunc iratus Pater familias dixit servo suo: Exi citò in plateas, & viros civitatis; & pauperes, ac debiles, & cecos, & claudos introduc huc. Ibid. Merito irascitur Dominus, cuius tanta humanitas, tantum beneficium refutatur. Pauperes, & debiles dieuntur, ait S. Greg. hom. 36. qui iudicio suo apud semetipso, infirmi sunt. Quam ille ardet habere convivas: quam tu languide accedis! Ille undequare conquirit, nec aversatur infirma mundi. Non avertaris infirmitate tua: quia, quem vocaverit, dignum facit, si sequatur. S. Ambr. 1. 1. de pén. cap. 6. & sanat omnes infirmitates tuas.

F E R I A II.

De dispositione ad SS. Eucharistiam sumendam.

In sole posuit tabernaculum suum. Psal. 18. Curanda summa puritas animæ, in quam venturus est Eucharisticus Deus. Exigit hoc summa puritas, & Majestas holpit. Expede enim, quis ad quem ingreditur? Si Matrem, quæ conceputa erat Filium Dei, debet tanta puritate nitere, qua major infra Deum excogitari non potest, te ide m debet, qui eu dem excipis. At puritas, non est sola ab

M 6 omni

omni peccato immunitas , sed etiam affectuum purgatio , & virtutum ornatus . Potes sic te mundum dicere? Quanto labore adhuc opus est, ut hic pervenias? pervenies, si serio voles. Dic cum leprofo Matt. 8. Domine , si vis , potes me mundare . Confide , extendet manum suam , & dices : Vole : mundare .

2 Vincenti dabo edere de ligno vita , quod est in paradiſo . Apoc. 2. Id est , ut ait Richar. à S. Laur. de laud. B.V.lib.12. quod est in Ecclesia militante per praesentiam corporalem in Sacramento Altaris . Ut hoc fruaris mysterio , necesse est , ut te vincas , & appetit rationi , rationem Deo subiicias . Non satis ergo dignè accedis , si te non vinciſ . Quantus tibi in te ipſo victoriarum campus ! superbia , ambitio , tui aestimatio , vanæ gloriae cupiditas , ira , impatientia , languor in spiritu , tepiditas , & alia , quæ tu nosti . Haec devince , & dabitur tibi de ligno vita . Quām alijs esſes , si quoties ad hanc escam accessiſti , vel unum ex his hostibus subjugasles !

3 Ecce ego pluam vobis panem de calo ; egrediatur populus , & colligat . Exod. 16. Promittitur hic manna , figura Eucharistiae , & quidem ad instar pluviae super iustos , & injustos cadentis . Quæ bonitas Dei se tam prodige largientis! sed ut eo potiari , necesse est te egredi . Unde? aut quo ? Respondet Rupertus lib. 3. c. 11. in Exod. De præsina conuersatione , de veruitate vita . Nondum enim deposito veteri homini , non est nobis hoc manna colligere . Expende , quām vivat in te vetus homo , quanta in eo occidere debebas , ut induas nouitatem vitæ .

FERIA III.

Item de dispositione ad SS. Eucharistiam sumendam .

P Auperes ejus saturabo panibus . Psal. 131. Felix paupertas , quaë sola , ut ait Ruper. in c. 6. Joan. edit magnam eleemosynam Regis Regum , quam dat ipse ; non aliam , quām ſepſum . Datur ergo ille panis , ut eleemosyna magni Dei . Exinanire , exinanire , ut pauper fias illi dignus . Eiice amorem ſæculi , & vanitatem ejus . Indigne eleemosynam accipit , qui dives eſt : indigne Eucharistiam , qui ſæculo afficitur . Scito , qui eſurientes , seu pauperes , implet bonis , ille divites dimittit inanem . Et haec eſt forte cauſa tam parvi fructus à te relati , ex tam frequente hujus mysterii ſumptione .

Si quis fitit , veniat ad me , & bibat . Joan. 7. Sitis quædam , & fames , ac vehementis desideriis afferendum eſt ad hunc cibum . Fons ille Sacramentalium gratiarum non patet , niſi ſitienti : Sicuti dabo de fonte vita . Apoc. 6. Oportet namque ait Bern. fer. 31. in Cant. ux ſancti desiderii ardor praecedat faciem ejus ad omnem animam , ad quem eſt ipſe venturus . O tepida anima ! nonne sacrilegium crederes nauſeare cibum iſtum pretiosissimum ? certè proximus nauſeas , ſi non desideras . Excita ergo , quoties accessura es , fervens desiderium , quod naſcetur ex actuali fide dignitatis hujus cibi , amoris in te Dei , fructuum ex Eucharistia dimanantium , &c.

Cum invitatus fueris ad nuptias , recumbere in novissimo loco , Lucas 14. Ad nuptiale con-

vivum Dei se tibi desponsantis accessus es : quis tu ? quis ille ? Agnosci in ejus maiestate tuam indignitatem ? sed dignus fieri potes , si corde sincero sis humilius . *Respsit humilitatem ancilla sua* , Luc. 2. ut ejus sacratissimum uterum subiret : non defpiciet tuam humilitatem . Et quanta te deprimenti de materia , si bene expendas , quis tu ? quis ille ?

FERIA IV.

De effectibus SS. Eucharistiae sumptæ.

Accedite ad eum , & illuminamini . Ps. 33. Accedentium ad Christum fractus est , quod intellectu illuminantur ad cognoscendam altissima mysteria . Ipse lux est , que illuminat omnem hominem . Joan. 1. Expende tenebras tuas . Heu quantum ad Divina cœditis ! scisne , quod in tratione panis aperti sunt oculi Discipulorum . Luc. 24. Ecce idem cœcitatibus tua medicus est . Idem , quod ex cœco olim Hierichuntino , ex te queritur : *Quid tibi vis faciam* . Luc. 18. O benignitas prævenientis ! dic fideiter cum eodem : *Domine , ut videante , videam me* .

2. *Qui replet in boni desiderium tuum , renovabitur , ut aquile , juvenus tua* . Psal. 102. Senescit , anima , cum ad virtutem languet : juvenescit , cum viget : Senio hoc frequenter & tu occuparis : sed in novitate vite ambulandum est . Ut renovetur autem juvenus tua , apertissimum remedium est ; ut Deus replet in bonis desiderium tuum . Si ergo per S. Hieron. in c. 3. Ezech. hoc solum babemus in presenti saeculo bonum , se fescamur carne Domini , ex hoc digne

HEBD. II. POST PENT. 239
digne sumpto juvenesces . Aestima , lauda , ama , anhela , & quoties accedis , aliquid veteris hominis depone .

3. *Exsurgens MARIA abiit in montana cum festinatione* . Luc. 1. affectus hic fuit concepti Dei . *Quo enim jam Deo plena* , ait Ambr. lib. 2. in Luc. nisi ad superiora cum festinatione concenderet . Eundem accipis in Eucharistia , quem Virgo concepit . Idem in te , nisi tu obstat , operabis : ut ardente voluntate ad ardua virtutum contendas , & quidem magna festinatione ad apicem perfectionis pervenias . Cooperare id desideranti Deo , ne te semper pertuum languorem in imo reperiatur . Elevabit te Deus , sed non sine te .

FERIA V.

De aliis Effectibus SS. Eucharistiae sumptæ

Panem Angelorum manducavit homo .
Ps. 17. Dicitur SS. Eucharistia Panis Angelorum , non quod Angeli ea vescantur , sed quod homines sumentes veluti Angeles efficiunt . Ita Hugo Card. in cap. 31. Proverb . *Datus est hominibus , ut sint Angeli* . Quæ tua est felicitas , si sias veluti corporis expers totus spiritualis , tentationum immunis , expers passionum . Certè si nondum factus es talis , tu impedivisti : Et quæ hæc tua insania , cum possis , nolle ad Angelicam perfectionem evadere .

2. *Quosque autem receperunt eum , delit eis postea filios Dei fieri* . Joan. 1. Effectus Sanctissimæ Eucharistiae est , ut te faciat filium Dei , non quidem naturalem , sed adoptivum . Per quod simul intras in jus hæreditatis .

enim Fili. Deisimus, & báredes. Rom. 3.
O mira dignatio ! expende , quem Patrem habeas ? quem fratrem , quo affectu , reverentia , fiducia in eum ferri debeas ? sed quām degener tu fuisti haecenus filius , & frater ? non te pudet ? Sed quid eris in posterum , ut dignè Patrem voces Deum , Fratrem Jésum ?

3 *Qui manducat meam carnem , & bibit meum sanguinem , in me manet , & ego in eo . Joan. 6.* Aitius ascendit dignitas , quam per S. Eucharistiam obtines . Non tantum sis filius Dei : sed unum cum Deo , ut is in te maneat , tu in illo . Sed necesse est ad hoc , ut moriatur in te , quidquid tu es ; vivat solum , quod Deus est . O quando erit illud tempus , quo cum veritate dicere posfis . *Vito ego , jam non ego , vivit verò in me Christus .*

F E R I A V I .

De infinita Dei perfectione .

1 *E*x ipso , & per ipsum , & in ipso sunt omnia . Rom. 11. Quidquid concipere potes perfectionis , bonitatis , sanctitatis , pulchritudinis , sapientiae , potentiae , felicitatis , &c. hoc in Deo est infinitè perfectiore modo , quam tu concipiás . Ex hoc , & per hunc sunt omnia , & aliquid perfectionis habere videntur . **O** Deus meus & omnia ! tu es esse necessarium à te ipso : omnis creatura nihilum necessarium ex seipso . Quid ergo amorem ad nihilum converto , à te avertio ? Tu es Deus meus , & solus dignus amore meo . Felix ego , si tantæ majestati dignè possim servire .

2 In

In ipso sunt omnia , non tantum eminentiā modo essendi , sed etiam ut in Idaea , seu exemplari omnis perfectionis ; præsertim verò intellectualium creaturarum , quas ad imaginem , & similitudinem suam creavit , & usque modo per conservationem ad eandem similitudinem efformat . Quām eximium tibi propositum est exemplar , quod imiteris ? Lauda , gratias age , ama . Sed confer vultum animae tuę cum illo : proh quantum abluvi ! Adnitere ergo Deum affidue intueri : exuere , quod modo refers : refer eum , quem debes .

3 *In ipso sunt omnia* . Perfectiones illæ omnes innumeræ per creature dispersæ , in Deo sunt unica , eademque res , qua est sapientia , bonitas , misericordia , &c. sine omni compositione , sine omni distinctione : unde quæ unum sunt , & in eadem unitate multa , magis Deum referunt . Esne tu unus , unitate intentionis ? Unam forte habes , sed non eadem unitate multiplicem ; sed diversas , & pugnantes ; placendi Deo , & hominibus ; serviendo sensibus , & Deo . Unam habe , qua Deum respicias , sed idem opus ex pluribus virtutibus motivis age : erit unum opus , multiplex perfectio .

S A B B A T O .

De sapientia Dei , & sui ipsius contemplatione .

4 *O* Mnia nuda , & aperta sunt oculis ejus . Hebr. 4. Scit enim , quidquid sciri potest ; quidquid in Deo est , quidquid extra Deum conditum est , aut condi potest , & ipsa

cor-

cordium secreta , sapientia inventrix omnium , quæ in mundo sunt , & disponens omnia in numero , pondere , & mensura : in cuius comparatione omnis Angelorum scientia est mera ignorantia . Crede , aestima , lauda , ama , spera in omni calu adinventuram tibi zedium : configna te illius sapientissimæ dispositioi . Imitare nihil agendo temerè , sed adhibita consideratione . Attende quid agas , quia Deus videt .

2 Non est nulla creatura invisibilis in contemplatione ejus : Ibid. non tantum quæ fuerunt , sunt , aut erunt , sed etiam quæ non erunt quidem , sed essent tamē , si conditio aliqua ponetur . Hac scientia composituit verb. gr. te , cum omni tempore , loco , & circumstantia possibili , & visib⁹ , quid in quaue circumstantia actuorū es̄es . Quid non debes ergo Deo , quid te non produxerit ex parente Idololatra , in tempore , & loco infidelitatis , non conjunxerit illi circumstantiis , in quibus cert⁹ eras periturus , &c ? Lauda , magnifica , ama , time , si forte aliquam circumstantiam videris , qua elles eum derelicturus , quæ forte à te ipso , à tua gratiam acceptandi negligenter dependeat .

3 Considera primum effentiale , & necessarium objectum Divinæ cognitionis esse Deum ipsum , quod effentiam , attributa , perfectiones omnes tam absolutas , quam personales : Ex hac cognitione oritur sui ipsius infinita aestimatio , amor , gaudium , & beatitudo . Hac cognitio immutabilis est , & æterna : & cùm tanta codem temporis momento moliantur , à sui contemplatione nunquam avocatur . Lauda , adora , &c . Hoc quoque sit tuum primum objectum .

Vide ,

Vide , ut ab ejus contemplatione non quavis misca avoceris . Per ejus contemplationem eo tende , ut magnam de eo estimationem concipias .

DOMINICA III.

POST PENTECOST.

De Potentia , & Dominio Dei .

1 M irabilis potentia ipsius . Eccl.43. quia infinita est , & potest quidquid de se est possibile , mundum hunc , & infinitos alios de nihilo condere , destruere , annihilare : à qua omnis vis est causarum secundarum , in cuius comparatione omnis alia potentia est mera infirmitas . Admirare , adora , benedic , aestima , implora hanc in tuis necelstitatibus . Junge te humili confidentia huic omnipotentiæ ; eti ex te nihil possis , omnia poteris ea corroborante .

2 Tu , Domine universorum , qui nullius indiges . 2. Mac. 14. Supremus , absolutus , necessarius , æternus omnium Dominus est , tam dominus jurisdictionis , quam proprietatis . Primum quidem titulo creationis , ex nihilo ; à quo proinde res omnes essentialiter dependent , secundum omnia , quæ sunt , & possunt . Agnosce te opus manuum ejus . Offer illi , quidquid es , quidquid potes . Sive te deprimat , sive elevet , sive affligat , sive foletur ; Dominus est , faciat , quod à placitum est .

3 Dominus omnium : Esth. 3. Alter absoluti , & supremi Dominij titulus est (ut infinitos alios taceam) conservatio continua

illius esse, quod per creationem dedit; quae nos continuo producit, & esse communicat, ac suspensas tenet creaturas, ne rursus in abyssum nihil corruant. Hinc omnes tuæ actiones Dei sunt: nec licet tibi potentissimis abuti. Injuriam ergo ei facis, si his ad tuam gloriam, ad tuum commodum magis utaris, quam ad illius. At quoties id fecisti? Hinc ulterius omnes tuos affectus debes illius affectibus, ac voluntati conformare.

FERIA II.

De sanctitate, & immutabilitate Dei.

Sanctitas Dominus Deus noster. Psal. 98.
Sanctitas ex S. Dionysio, est munditia ab omni immunditia libera, perfecta, & omnino immaculata. Cogita sanctitatem ejus ad intra in infinita cognitione sui ipsius, quæ est generatio Verbi: in amore infinito sui, qui est productio Spiritus Sancti; in gaudio, quo in se, de se fruatur, quid hinc non infinitè distat ab omni macula; Exclama viva fide, gratulatione, adoratione, tui confessione: *Sanctus, Sanctus, Sanctus*, Apoc. 4. Imitare Dei sanctitatem, ama puritatem, execrare immunditiam in cogitationibus, in affectibus tuis.

Sanctus in operibus suis. Psal. 144. Cogita sanctitatem ejus ad extra, quæ reluctet in operibus ejus: quæ five confidere in leipsis; five ex fine, quo à Deo sunt, sancta omnino sunt, pura, & immaculata, ita ut nulla possit imperfectio intervenire, hoc ipso, quod à Deo sunt. Imò non potest non omne malum, quod sanctitati contra-

HEBD. III. POST PENT. 245
trariatur, immutabili, & æterni odio prosequi. Lauda, glorifica, ama, detestare omnes animi tui maculas, opera tua redde immaculata.

Ego Dominus, & non mutor. Malch. 3. Amat, odit, operatur liberè, nec tamen mutatur, gubernat universum, eodem momento se omnium rerum motibus impendit, producit, ac destruit infinita, & tamen est semper idem: Blafphematur, injuriis afficitur infiniti, & non turbatur. Admirare, lauda, pete hanc perfectionem, qui minimo moveris. Ut imiteris, tolle ex animo immoderatos motus, extermina præcipites gestus, alterationem vocis, alperitatem vultus, &c.

FERIA III.

De amore Dei, quose, & nos diligit.

Deus Charitas est. 1. Joan. 4. Quia secundum comprehensivè cognoscit esse summum bonum sine omni admixtione mali, se quoque infinitè amat per Spiritum sanctum, qui est amor substantialis. Hinc te æternum laudat, & quidquid operatur, ad unicam suam gloriam referit. Huc etiam me, meaque omnia dirigit. Quam altè me evehit Deus. Sed quantum ego ejus intentioni sum reluctatus, operations meas ad meum honorem, meaque commoda retorquentio.

Ipse enim Pater amat vos. Joan. 16, quia omnia, quæ fecit, cognoscit esse bona: hic nihil odit eorum, quæ fecit. Quia ergo amat, & amor est quadam effusio sui in amatum, se quoque nobis communicat, conferendo esse

esse naturale, facultates corporis, & animi, gratiam, & dona supernaturalia; esse suum personale naturae humanae, scipium mihi in Eucharistia, Admirare, lauda, gratias age, ama, ob eos fines, ob quos te Deus amat: impende dona ad eos uisus, ad quos dedit.

3 Omnia, quæcumque volat, facit; Psal. 144. Cum fe tot modis communicat, non facit id ex necessitate, aut coacte, sed liberè ex sola sua bonitate, ac amore. Deinde nihil inde sui emolumenti querit, quia nullius est capax. Admirare, lauda hanc beneficiendi propensionem, gratias age. Confundere, quod nisi coactus vix reddas obsequia; quod tua in omnibus quæras commoda. Dic cum Psal. 53. *Voluntariè sacrificabo tibi.* Et Psal. 113. *Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.*

FERIA IV.

De Suavitate, Misericordia, &
Justitia Dei.

1 Sicut Dominus universus. Ps. 144. Leges nobis imponit, sed viribus communurat; ad obseruationem earum gratia sua juvat, & nobiscum cooperatur: non necessitate, sed gratia inducit; non exigit à nobis omnia, quæ possumus, quod utique ^{at} supremus Dominus possit: errantes amanter revocat, &c. Lauda; adora, ama, confundere quod in proximum sis asperior: quod pluram ab illo exigas, quam Deus. Imitare verborum lenitatem, suavitatem morum religiosa, non affectata.

2 Et miserationes ejus super omnia opera ejus.

ejus: Ibid. Etsi in Deo perfectiones omnes sunt æquales, quia sunt ipse Deus, quod nos tamen, & in ordine ad affectus, supereminent misericordia, qua sublevat omnes miseras nostras corporis, animæ, necessarias, ac liberas, vel præveniendo, vel cruento, vel coadiuvando, & consolando. Quantam in peccatores exhibet quotidie, qui diffundat peccata hominum. Sap. 11. & expectat penitentiam! Quanta in te? Quid ei debes? Lauda, adora, fiduciam concipe exemplo ⁱⁱⁱ prodigi.

3 Uteiens in omnes adiunctiones eorum. Psal. 98. Et ut misericors sit Deus, est tamen etiam justus vindicta. Infinitè sanctus peccato lèditur: ideo punitione injuriam reparat. Nullum est seu in iustis, sive in reprobis, seu grave, seu leve peccatum, ne otiosum quidem verbum, cuius poenam non exigit. Quia non decet ejus majestatem impune ledi: Hinc morbi, mors, bella, pestis, &c. sunt poenæ peccati. A Deo ergo accipiendæ ad expiationem scelerum, quia eo fine à Deo decernuntur. Admirare, lauda, time Justitiam, quæ nulli parcit. Imitare sumendum de te ipso poenas; acceptando humili, & hilari animo, quas Deus de te sumit, &c.

FERIA V.

De Providentia Dei.

1 Dominus regit me, & nibil mibi deerit. Psalm. 22. Providentia est ordinatio, & applicatio mediorum, quibus Deus quamlibet creaturam ad suos fines vult du-

ducere. Ab hac nullam excludit creaturam, cui equaliter cura est de omnibus. Sap. 6. Nou mulcam, non vermiculum, non improbus, non Atheos, &c. à quibus gravissime offenditur. Quamque creaturam ita curat, quasi ea unica extaret in universo: Recogita, per quae media teduxerit; quam suaviter, quam efficaciter. Ubi potes esse securior, quam si te totum Divinæ providentiae committas, quoad corpus, animam, locum, &c.? Quam spem potes concipere, si ejus dispositioni non obistas?

2 Vos cogitatis de me malum, sed Deus vertit illud in bonum. Gepel. 50. Providentia sua Deus immittit res adversas, famem, pecten, bellum, tentationes Dæmonis, perfections, morbos corporis, afflictiones anima: sed facit, ut diligenter Deum omnia cooperentur in bonum. Josephi venditi recordare. Utitur enim illis ut mediis ad suos finis. Aestima ejus omnes dispositiones. Nec fallitur Sapientia, nec fallit Bonitas. Nihil tibi accidet, quod tuo non sit emolumento, afflictionem ergo excipe à Deo late, hilarique animo. Et dic cum Filio Dei: *Caelum, quem dedit mihi Pater, bibam illum.* Joan. 18. & posthac: *In manibus tuis fortis mea.* Psal. 30.

3 In pace in idipsum dormiam: quoniam tu, Domine, singulariter in spe constituisti me. Psal. 4. Qui omnem spem suam fundat in Dei providentia, idèoque se totum illi committit; verè dormit, & quiete in summa animi tranquillitate, in cordis jucunditate, quæ nullo rerum eventu turbatur: Et quanta hæc voluptas? Hæc propria est libertas filiorum Dei. Omnes ergo sollicitudinem suam proli-

ce

FERIA VI.

De Immensitate, & Præsentia Dei.

Cosum, & terram ego impleo. Jere. 25. Ubi spatium quocunque est, immò ubi quocunque fangi potest, ibi Deus est. Nusquam ergo tibi tutæ sunt latebra à facie ejus. Quà fugis, Deus est. Ubi lates, Deo pates. Ubique pariter Deo frui potes. Si Deum queris, invenies eum in omni loco, ad quem te destinat obedientia. Nullus illi tam vilis est locus, in quo non sit: & cur tu fugis?

Cælum, & terram ego impleo, Cogit modos, quibus Deus est ubique. 1. Per es- sentiam secundum suam totam Divinitatem. Hic ergo, ubi ego sum, est Pater, generatur Filius, spiratur Spiritus Sanctus, &c. Ergo nunquam sum solus. Ergo semper ha- beo, cum quo amicè versari possim. Ergo ubique Deum revereri debeo; ergo ubique timere. 2. Per præsentiam, non veluti mortuam, sed advertens, & cognoscens omnia. Adeò oranti, tentato, afflito, bonum ope- ranti. Crede, ama, confide, illius filius oculis placere stude. 3. Per potentiam; ubi- que enim operatur, conservando, coagendo, &c. Non despondebo ergo animum in ad- versis, quoniam tu mecum es; tu adjuvas infirmitatem meam.

3 Non est procul ab unoquoque nostrum. Ad. 17. Cogita, etiam tibi Deum esse præ- sentem, longè intimus, quām sit ipsa tua anima. Intra te est Pater, Filius, Spiritus

N

San-

250 HEBD. III. POT PENTEC.

Sanctus, ac tota Divinitas, per essentiam, præsentiam, & potentiam. Eius Bonitas dat tibi esse, Sapientia intelligere, Omnipotens agere, &c. Gaude, admirare: confide, ama, Deum intra te ipsum quare: flude, ut sis dignum ejus Majestati habitaculum; ne ei displices, quem semper tecum habes.

S A B B A T O.

Jesus baptizatur à Joanne,

Tunc venit Jesus à Galilea in Jordanem ad Joannem, ut baptizaretur ab eo, Matth. 3. Considera Christi humilitatem. Qui formam peccatoris assumperat induit etiam poenitentis. Non est, nec esse potest peccator, & haberet non pensi habet. Vitam activam ab humilitate auspiciatur. Admirare, lauda, gratias ago pro exemplo. Imitare, Cura, quis sis, non quis habearis. Quæ cum proximo agis, in humilitate funda. At Joannes prohibebat eum dicens: Ego à te debeo baptizari. Et tu venis ad me, Ibid. Agnoscit eo momento Christum, quem nondum viderat. Hinc reverentia, admiratio yenientis ad se; humilitas se baptismo indigere prostantis. Tantum est semel nosse Deum, si nitereris bene Deum nosse, quantos illa cognitio excitaret affatus?

Respondens autem Jesus, dixit ei: Sine modis; sic enim decet nos implere omnem iustitiam. Ibid, ut tu baptizetas, ego baptizer: ego te demittam, tu obedias. Ergo omnis iustitia, seu sanctitas continetur humilitate, & obedientia. Nondum bene hanc veritatem

65

HEBD. III. POST. PENT. 251

es affectus. Nunc igitur subiicere non tantum majori, aut æquali, sed etiam minori, exemplo Christi.

Baptizatus autem Jesus, confessim ascendiit de aqua: & ecce aperti sunt cali. Matth. 3. Tria post Christi baptismum evenere. 1. Cœli aperti sunt. Eu clavim, quæ tibi colum reterat, humilitatem: quia humiliibus datur gratia, gratia est semen glorie. Aspira ad cœlum. Sed scito, quod vim patitur, quam tibi inferas te deprimento. 2. Vidi spiritum Dei descendente sicut columbam. Ibid. Ita humiliantem se Spiritus Dei honorat. Non nega ei gustum, quem dare potes per tuam humilitatem. At venit super humiliem in specie columbae puræ, & innocentis: quia humilitas conservat innocentiam. 3. Audita est vox de cœlis, dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mibi complacui. Ibid. Qui se inter peccatores abiicit, declaratur filius Dei. Testatur Pater, fibi Christum placere in hac humilitate. O si tibi diceret DEUS: Tu es filius meus dilectus, quantum exultares, amares, &c. At dicet, si te cum Christo humiliaveris: quia humilia respicit, & alta à longè cognoscit.

DOMINICA IV.

POST PENTEC.

CHRISTUS in desertum secedit.

& tentatur.

Tunc Jesus duabus est in desertum à Spiritu; Matth. 3. utique sancto; non
N 2 VANO,

252 HEBD. IV. POST. PENT.

vano, non mundano. Filius, & Filiī Dei Spīru Dei agantur. *Ductus est in desertum*, non in frequētē civitatem, ut fugiat plausum, quem forte dedisit populus motus referatōne cœli, descensu Spīritus, & voce audita. Quo tu spīritu duceris, aut potius rapearis? & quorsūm? Confundere, & sine te a Spīru Dei agi, ab hominū frequentia, ad summam laudum, & plausum. *Ut tentetur a Diabolo*. S. Ambrosius in Luc. *Ut Diabolū provocaret*. Hic finis illius fecellus fuit. At cur tentari voluit Dei Filius? Ut discas tentationes etiam in filio Deicadere, ne in tentationibus pusillanimis sis. 2. Ut habeas vincendi Magistrum. Assume animos; & ut vincas, exemplo Christi pugna.

2 *Et tentabatur a Satana*. Audet Diabolus, quia D E U S permisit, qui prohibere poterat. Quanto plus audebit in te, qui prohibere non potes. Sta in timore. Ex occasione famis arripit statim occasionem, eum gula tentandi. Ita vigilat in omnem occasiōnem nocendi. Disce vel ab ipso Diabolo vigilare in id, quod tuæ est professionis: vigilare in omnem occasionem mali, ne tibi noceatur.

3 *Accedens tentator dixit ei*: *Si filius Dei es*, &c. in tribus his Christi temptationibus adverte, quibus potissimum argumentis, seu fraudibus uti soleat. In prima, quia famet Christus, persuaderet vult necessitatē cibū. In secunda, ad præcipitūm sollicitar *sub specie boni*, quod D E U S per Angelos afficeret. In tertia regna mundi tantum ostendit, cum dare non possit, & *imaginationi* tanquam quid magnum obiciet. Reflexe te, an non sub specie necessitatis, aut boni, tetua pa-

fio

HEBD. IV. POST PENT. 253

sio seduxerit? An non æstimaveris magni, quæ apud D E U M nihil sunt, &c. Qui respondens dixit: *Scriptum est*. Considera, quid Christus egerit. 1. Statim resistit tentatori. Noli cum tentatione tricari. Facile vincitur, qui principio non resistit. 2. Reicit uno verbo: *Scriptum est*: obiciendo id, quod D E U S mandat. Dic & tibi intentione: prohibet D E U S: plecit D E U S, & aeternum. Tunc accedent ad te Angeli, seu verae consolations spirituales.

F E R I A II.

De tribus temptationibus, & victoria Christi.

1 *S i filius Dei es*, die, ut lapides ipsi panes fiant. Matth. 4. Incitat Christum ad inordinatum affectum cibi per miraculum querendi. Christus huic tentationi obviat per generum contemptum. *Non in solo pane vivit homo*: quali dicat, se hoc medium contempnere, cum alii superint plura. Ita obviandum est temptationibus sensus. Felicius contemnes, quam positivè lusteris. Aliæ sunt voluptates homine dignæ; sensum dedgeare.

2 *Si filius Dei es*, mitte te deorsum, &c. Ibid. Est tentatio vanitatis specie boni, seu confidentiae in Deum testa: Huic obviat: *Non tentabis Dominum Deum tuum*. Larvam detegit, & ostendit esse tentationem, quod ut bonum obiciatur, ut confidat Deus precipitando. Ita obviandum est temptationibus specie bonitatis. Non statim fanum æstima, quod speciem boni habet;

N 3

fed

254 HEBD. IV. POST PENT.
fed examina fines , intentionem , circumstantias . Quoties sic aberraſſi ?

3 *Hac omnia tibi dabo , si cadens adoraveris*
mr. Ibid. Impudentissima hæc est ambitionis
tentatio , per quam cultus Deodebitus creaturæ tribuitur . Hanc cum indignatione repellit .
Vade Sarvana . Ita indignare tentationibus
quæ Dei honorem violent , quæ affectum ad
creatures rapiunt : Dic magno animo : Domi-
nūm Deum meum adorabo , & illi soli serviam .
Vide etiam quanti æſtimet dæmon peccatum
mortale , ut omnia regna pro uno proponat . Tu
tanti fac salutem tuam .

FERIA III.

Testimonium Joannis de Christo .

1 *Miserunt Iudei Sacerdotes , & Levitas ,*
ut interrogarent eum , tu quis es ? Jo-
2. Vitæ austeritas , sanctitas , & zelus , magna-
num nomen Joanni fecerant . Hinc orta quæ-
sio , an ipse Christus sit . Magnum nomen
quod plus queris , mindus obtinet , sanctitatem
vitæ sequitur sponte . Ad hanc obtaindant
multum proderit sæpè querere . Tu quis es ?
& respondere sibi . Non sum ego Christus : a-
gnoscere suam vilitatem , abjectè de se sentire ,
& loqui . Humilitas enim est fundamentum
sanctitatis .

2 *Quid ergo ? Elias es tu ? Et dixit : Non*
sum . Ibid. Poterat Joannes & Eliæ , & Pro-
phetæ nomen acceptare , qui à Christo dictus
fuerat spiritu Elias , & plusquam Prophætæ :
quia tamen id etiam negare poterat , responsum
illud elegit , quod ad sui contemptum magis
facit . Hæc veræ humilitatis est regula . Quo-
mo-

HEBD. IV. POST PENT. 255
modò tu eam observas ? Quid Joannes de se ?
Ego vox . Quid tu de te ? Nihilum te forte dicis , sed non sentis , & id ipsum , quod dicas , vis non credi , & sub pallio humilitatis tegis superbiam . Confundere : & posthac non veniat tibi pes superbæ . Num enim tantum habet pedem superbia ; hinc faciliter impulsu profernitur .

3 *Quid ergo baptizas , si tu non es Christus ,*
&c. Ipse est , qui post me venturus est , qui ante-
me factus est , cuius ego non sum dignus , ut solu-
rum ejus corrigiam calceamenti . Ibid. Effunditur
in laudem Christi , & per sui honoris dis-
pendium , honorem Christo asserit . Confer te-
cum Joanne . Quām tu parcus in aliorum
*laudes ! quasi tibi decedat , quod alterius me-
ritis tribuis ? quām ambitiosus tuarum , quas*
etiam non mereris ? quām facile , ut tuum cu-
tes , honorem Dei negligis ?

FERIA IV.

Alterum Joannis testimonium de Christo .

1 *A Ltera die vidit Joannes Jesum venien-*
tem ad se , & ait i Ecce Agnus Dei ; ec-
ce qui tollit peccata mundi . Joan. i. Cyril. l. i. in
Joan. c. i. Prophetæ simul , & Apostolus , quem
venturum predixerat , iam demonstrat preſen-
tem . Præcursor constitutus primam oblatam
prædicandi Christum occasionem arripit . O
si & tu nullam fineres elabi occasionem Chri-
stum tibi , & aliis manifestandi , laudandi , &c.
& verbo , & opere ! Spera id futurum , si veniat
Jesus ad te per gratiam , sine qua nihil potes : si
vidas tu Jefum , & cum reflexione advertas
ad occasionem . Hoc ora Jefum .

256 HEBD. IV. POST PENT.

¹ Ecce agnus Dei ; ecce qui tollis peccatum mundi. Ibid. Expende ipsa verba testimonii. 1. Agnum vocat, ut reducat in memoriam illud ; Ego quasi agnus, qui portatur ad victimam. Jerem. 1. 2. Agnum Dei ; quo ipsius divinitatem manifestat. 3. Qui tollis peccatum mundi, finem, ob quem venerit, ostendit. Cogita hujus Agni manuetudinem, patientiam, obedientiam. Vide, qui possit imitari, & te quoque illi victimam facere. Gratulare mundum, & tibi, quod tollat peccata. Spem tuam solum in eum pone. Ecce. Sæpius illum menti tuæ obice ; sæpius illum, ubi occasio est, aliis demonstra.

3 Et ego vidi, & testimoniū perhibui. Quia hic est filius Dei, Ibid. Joannes venit in testimoniū ; ut testimoniū perhiberet, vidit, Testifatur, hic est filius Dei. Disce testimoniū dare de proximo, 1. Vide, & obserua ejus virtutes, non defectus. 2. Ubi occasio est, lauda eum, non te, sed dic ; ego nasciēbam haec virtutem ; ego sum longe illo infirmior ; hic est filius Dei, quia habet spiritum Dei, ego verò spiritum mundi, & vanitatis, &c.

F E R I A V.

Tertium Joannis testimonium cum fructu Discipulorum.

² A litera die iterum stabat Joannes, & discipulis ejus duo. Et respiciens Iesum ambulante dicit : Ecce Agnus Dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentes, & sensi sunt Iesum. Ex destinato Christus se exhibet, ut Joannes anfam habeat de Christo testandi, discipuli sequendi. Ita prævenit nos

gra-

HEBD. IV. POST PENT. 257

gratia : sed quoties non audimus ! Joannes anfam arripit : tu nullum boni negligere. Plures cum Joanne fuerunt, duo tantum ad sequendum Christum moventur. Dei est cor tangere. E quo millibus te Deus respexit ? Agnosce beneficium vocationis : gratias age, time, nisi satisficias.

2 Conversus Jesus, & videns eos sequentes se, dicit : Quid queritis ? Qui dixerunt ei : Rabbi, ubi habitat ? Dicit eis, venite, & vide-te. Ib. Intellige. 1. Christi respicientis gratiam. Sine hac ubi esles ? à te petit JESUS, quid queris ? ut te invitet ad se querendum. At tu mundum, te ipsum, tua commoda queris ? 2. Discipuli compellando JESUM, Magistrum, ostendant desiderium, quod habent ab eo discendi. Quem tu Magistrum habes ? mundum, tuas pravas affectiones. Transi ad scolam Christi. Ita vive, ut in morte à Christo invitante audias : Veni, & vide me in æternum.

3 Venerunt, & viderunt, ubi maneret, & apud eum manerant die illo. Ibid. Vide, ut statim obsequuntur invitanti. Quid viderint, nisi meram paupertatem, & incommoda ? Non quære JESUM in affluentia commodorum. Cogita suavem illius noctis conversationem, & discipulorum attentionem, & gustum. Confundere, quod tam facile te divinorum tædeat, ut etiam horulæ spatiū cum Deo agendi tibi sit molestum. Etsi gustum querere non debeas sensibilem ; habebis solidum, si permaneas cum J E S U. Qui citè satiatur, tepide cum Deo versatur.

N 5

F E-

FERIA VI.

Andreas Petrum ad Christum ducit;
vocatur Philippus.

Invenit hic (Andreas.) primum fratrem suum Simoneum, & dicit ei, invenimus Messiam. Jo. 1. En fructus habitae cum Christo conversionis: cognoscit Messiam; gaudeat de invento; zelum concipit, fratrem suum ad eam cognitionem deducendi. Si contraria in te experiris, cogita, quod non solidè cum Christo per spirituua verferis & emenda. Quanta erit tua felicitas, si tandem invenias Messiam! quis in eo habes omnia. Ut invenias ergo, danda sunt omnia.

2. Et adduxit eum ad Jesum. Intuitus autem eum Jesus dixit: Tu es Simon filius Jona, tu vocaberis Cephas. Andreas zelus Petrum adducens ad Christum. Petri promptitudo ad accendendum, quantum te confundunt? Tergiversatio ad divina est semper noxia. Aspectus Iesu cor Petri movet. O Iesu! & me aspice tua gratia. Imponit nomen Petri, ut solidus sit, & constans. Et tibi nomen imposuit socii Iesu. Vide, ut nomini facta respondent.

3. Invenit Philippum, & dicit ei Jesus: Seguere me. Ibid. Quæsturatus discipulos in Galileam abit, quæ inter Iudeæ terras erat maximè rudit, & ignobilis, ut non crederetur, sermo ejus esse in sapientia mundi, sed in doctrina spiritus sancti, ait S. Chrysol. Ubique ad magna humiles elegit. Attende vocationis verba: Seguere me. Quis? quem? quæ dignitas Christum sequi? quo fervore id agendum? quo tempo id agis? &c.

SAB.

S A B B A T O.

Nathanael à Philippo ad Christum ducitur.

Invenit Philippus Nathanael, & dicit ei: Invenimus Iesum filium Joæph à Nazareth. A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni, & vide. Joan. 1. Philippus agitum Iesum vult & ab aliis agnoscit. Deum non fatis amat, qui ut ametur ab aliis, non laborat. Dubitat Nathanael; quia putat à vili Nazareth nihil esse boni Iesu tamen elegit Nazareth in patriam: Ita amavit undequaque militatem. Nihil tam humile, ubi Iesum non invenias. Veni, & vide, ad experimentum provocat. Qui Deum gustant, sciunt, quid sit.

2. Vidi Jesus Nathanael, & dicit: Ecce vere Israëlista, in quo dolus non est. Dicit ei Nathanael: Unde me nosisti? Dicit ei Jesus: Cum esses sub sicca, vidi te. Offendi poterat Christus Nathanaelis dictio, quod nihil boni esset à Nazareth. Excusat hoc à sinceritate, sine dolo. Qui Iesum sequuntur, aliena dicta in bonum sensum accipiunt. Inde quietem non perdunt. Laudat Iesu Nathanael à candore animi; Verè Israëlista. Potestne de te dici: Verè sine dolo? Verè Religiosus, & non tantum apparet? Denique absentem vidit Iesu, qui ubique te videt.

3. Respondit ei Nathanael: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israëli. Ib. Egregia confessio! Unde agnoscit filium Dei? quis audit se vistum sub huc, quod videat eum scire, quæ putantur occulta. Crede hoc de Deo, & in oculis

N. 6. ejus.

260. HEBD. V. POST PENT.

ejus ambula , quia omnia videt . Tria de Christo profitetur . 1. Quid sit Magister . Etsine etiam tuus ? audis . & sequeris doctrinam ejus ? 2. Quid sit filius Dei ; ergo , & frater tuus . 3. Quid sit Rex Israel , seu filius Dei . Audirene ejus mandata ?

DOMINICA V.
POST PENT.

Nuptiae in Cana Galilææ.

Nuptiae factæ sunt in Cana Galilææ , & erat Mater Iesu ibi . Vocatus est auctor et Iesu . Joan . 2. Regulas mensæ hinc defuse . 1. Contentus esto tenui mensa , qualis fuit hic pauperum sponorum . 2. Tolera deficere cibi , aut potus : nam & hic vinum deficerat . 3. Sit tecum Iesu , & MARIA , exempla modestie , sobrietatis ; &c. Deinde adversata , quid Mater egerit : Et deficiente vino , dicit Mater Iesu ad eum : Vinum non habent . Ad necessitates ponsi adverterit , & Filio insinuat . Quid non spores à magna Matre ? Revela illi necessitates animæ tuæ . Illa proponet Filio : Vinum non habet fervoris , zeli , charitatis , consolationis . &c. Roga , ut tibi impetraret . Dicit ei Iesu : Quid mihi , & tibi est , mulier ? nondum venit hora mea . 1. Dat Matri occasionem humilietur , mulierem nuncupando , qua sciebat eam delectari . 2. Docet se ad horam à Deo præscriptam magis attendere , quam ad preces parentis , nec ante his obsequendum . Noli Deo præscribere tempus auxili . Sed confide ; aderit cum venerie hora ejus . Multum lenit sua mala , qui cum he , & longanimitate sustinet .

2 Quodam

HEBD. V. POST PENT. 261

2 Quodcumque dixerit vobis , facite . Ibid . Beatissima Virgo à Filio , non Matris , sed mulieris nomine compellata ; petitionis , ut videri poterat , repulsam passa tacet , inconfusionem tui amaroris , quem concipis è quo vis duriore verbo . Constante sua fiducia docet te repulsum passum non desperare . Tuum erit facere , quodcumque dixerit . Sola illa spes non confunditur , quæ operibus fulcitur .

3 Dicit eis Iesu : implete hydriæ aqua . Ibid . Voluit dare indigentibus vinum : noluit prius quam data ab ipsis aqua . Vultibi benefacere , sed vult , ut conserfas de tuo . Usque ad summum , ex parte tua agendum est , quidquid potes . Unde tam parvum habes ? nisi quia tam parvum contulisti . Parvum est in te vini consolationis , quia non implevisti cor aqua compunctionis . Dilaudatum sicut hoc vinum . Omnis homo primum bonum vinum ponit : Tu autem seruasti bonum vinum usque adhuc . Mores Christi contraria sunt moribus mundi , & carnis . His post momentaneas delectationes offerunt vinum acerbum anxietatis : Christus præmitit acerbitates , & post dat veras animi consolationes . Elige utrum velis : sed cogita , quod postremum , est æternum fore .

FERIA II.

De ejectis è templo negotiatoribus .

Invenit in templo vendentes boves , & oves , & columbas , & nummularios sedentes . Joan . 2. Sub prætextu habendi in prompti res

res sacrificii necessarias avaritia. Sacerdotum induxit in templum mercaturam. Cura divini cultus videtur, & est lucri; Atque ita locus Deo delinatus fit stabulum. *Templum Dei es tu.* 1. Cor. 3. Quomodo se habet? nunquam praetextu boni regis amorem proprium? Cavet hinc incipit anima tua fieri stabulum suarum passionum; ubi amoris proprio nimium concedis. Si quae illuc reperis animalia, examina, an non hac via intraverint, & forte jam sedeant.

2. Et cum fecisset quasi flagellum de funiculis, omnes ejerit de templo. Ibid. ostendit dominum, exercet potentiam: Uhus, & contemptibilis reputatus omnes percellit. Nemo se opponit, quia sub flagello agnoscunt dominum. Agnoscit & tu dominum, cum te flagellat: in anima, in corpore, in fama. Praedicti ejus potentiam sancto silentio, & humili subjectione. Gaude, quia hoc flagellum elicit ex templo animæ tuæ terrena desideria, &c. Cogita etiam zelum, quem ostendit gloria dei, quem tu habes honoris tui zelum converte in zelum gloriae dei.

3. Et his, qui columbas vendebant, dixit: afferte ista bina, & nolite facere domum patris met domum negotiorum. Ibid. Habuerunt haec verba suam in iudeos vim, omnes enim sublati rebus suis disfugerunt. Quoties dictum tibi: tolle manus passionem, hanc vanitatem, illum aff. atum; & adhuc sedes in eo. Vide indignitatem. Si non times hic, quasi flagellum, time ibi verum flagellum,

F E R I A. III.

Colloquium Christi cum Nicodemo.

1. *Ras homo ex Pharisæi, Nicodemus nomine: hic venit ad Iesum nocte.* Jo. 3. Motus ea auctoritate, & zelo Christi, quem in mercatores exercuit, creditid Iesum plus esse, quam hominem. *Nemo enim inquit, potest hanc signa facere, nisi Deus fuerit cum illo.* Vide, quam zelus habeat admirandam vim animos a trahendi, etiam fastuos. *Venit nocte ob timorem, & respectum iudicorum*, quod quidem tolerari potest in eo, qui Christum nondum novet. Sed quomodo tolerabuntur humani respectus in te, qui te ejus sectatorem profiteris; Qui homines præ Deo respicunt, despiciunt à Deo.

2. *Et dixit ei scimus, quia à Deo venisti Magister: Ib. Credisse, & tu Christum venisse Magistrum si credis, unde tam parum proficis: quia docentem non quietè audis: garris enim cum vanitatibus, & terrenis desideriis. Auditio non credit ferio, viva, & actuali fide. Credita non exercest, semper languidus, ubi operandum est. Si vis proficer, haec emenda.*

3. *Respondit ei Jesus: Nisi quis renatus fuerit, &c. Ibid. Attende capita, quæ Christus docet. 1. Baptismum in aqua, & spiritu sancto, ob ejus necessitatem. 2. Incarnationem: Sic Deus dilexit mundum, &c. & passionem: Sicut Moyses exaltavit serpentinum; &c. quia ista sunt præcipua motiva amandi Deum; amorem imitandi. His etiam te accende. Adverte ad docilitatem Nicodemi, qui.*

qui exinde te professus est palam discipulum JESU , constans perseveravit & Apostolis fuga dilapsis corpus Domini de cruce depositum . Si amares , palam te proflereris post habitu omni humano respectu non attenderes doctrinæ mundi , &c.

F E R I A IV.

Doctrina Trinitatis Nicodemo
a Christo tradita .

Sic Deus dilexit mundum , ut filium suum unigenitum daret . Joan. 3. Docet personam Patris , & eius in te amorem , quo major esse non poterat , et si Pater se ipsum probobis dedisset . Adora Patrem , agnoscere amorem , gratias age . Redde amorem , da illi quidquid sensu charum est , immo quidquid animæ elevatae . Illi potentias tuas omnem vicissim impende . Meretur , quis Pater est , etiam tuas , licet sis filius degener .

2 Lumen venit in mundum , & dilexerunt homines magis tenebras , quam lucem , Ibid. Docet personam filii sub nomine lucis ; quem scilicet illuminat omnem hominem doctrina celestis , & exemplis . Vis esse filius lucis ; sed tenebrae hanc lucem non comprehendenterunt cogitatione , viva fide , & imitatione . Forte magis amas tenebras mundi , quam exempla , & doctrina Christi ?

3 Spiritus , ubi vult , spirat , & vocem ejus audis ; sed nescis , unde veniat , aut quid vadat . Ibid. Docet personam Spiritus Sancti . Crede , confitere , & adore eum ; audi vocem ejus , quia loquitur tibi per scripturas , per creaturas , per inspirationes . Ingrati est , nescire , una-

HEBD. V. POST PENT. 265.
de veniat seu nou attendere principiis inspirationum , & gratiæ , aut quo vadat , seu non ad finem recipere , ad quem dirigit , ut coopereris . Quam profunde tu huic miseriæ es immeritus !

F E R I A V.

Quatum Joannis de Christo testimonium .

1 **V**enerunt (Discipuli Joannis) ad Joannem , & dixerunt : Cui tu testimonium peribibisti , ecce hic baptizat , & omnes veniant ad eum . Joan. 2. Tanguntur invidia discipuli Joannis . His affectus etiam Santos quoque invadit . Videntur in modo loquendi Joannem Christo præferre , qui secundum sensum amabant . Präfers tacite Deo , quidquid extra ipsum amas . Addant : omnes venire ad Christum , cùm tamē actu multi venirent ad Joannem . Invido aliena felicitas est grandis , sua est nulla . Abfit à te invidia , sed æmula-
re charismata meliora .

2 Qui habet sponsam , sponsus est ; amicus autem sponsi , qui audit eum , gaudio gaudent propter vocem sponsi . Ibid. Non mouetur dictis Discipulorum ad indignationem , minus ad invidiam ; non approbat eorum sensum ; sed Christum Messiam , & Sponsum Ecclesiæ profitetur ; se amicum illius ait , & idem gaudere de ejus gloria . Quis tuus est sensus in gloria alterius : probans , si crescat ? juvans ne , ut exalteatur ? Facies , si amicus sis amore ve-
rè Christiano .

3 **I**llum oportet crescere , me autem minui . Ibid. Multa ibi elogia attribuit Christo : sed omnia hoc consert , ut exalteatur gloria Chri-

Christi, ipse vero deprimatur. Vide duas bases, in quibus te stare oportet; in zelo gloriae Dei, & humilatione tui.

F E R I A VI.

Joannes incarceratur.

Herodes misit, ac tenuit Joannem, & vinxit eum in carcere. Marc. 6. An indignatus, an quibus est Joannes, nuper ut Messias cultus, jam reus, & confusus? Tu hæc agis: at Joannes sui similis, imperturbatus cum humilitate, & gaudio afflictionem suscepit: Frangis afflictionem, si ad sensum non admittis: hoc non pertinges, si tibi sis mortuus.

2 Dicebat enim Joannes Herodi: Non licet tibi babere uxorem fratris tui. Ibid. Hæc vinclorum causa fuit. Quia sanctum opus fecit, ex zelando admonendo Regem, in vincula trahitur. Hæc sapè est merces iustorum, malum pro bono: recipiunt. Utinam tu nulla alia cauta nulla tua culpa patiaris! patienti ipsa erit innocentia solatium. Adverte cum libertate modestiam admonentis: sine improperiis veritatem non ex se, sed ex lege præponit.

3 Herodes meruebat Joannem, sciens eum vitum justum, & sanctum; & custodiabat eum, & audito eo multa faciebat, & libenter eum audiebat. Ibid. Virtus etiam hosti est amabilis, ac venerabilis. Sed si amat Joannem, cur incarcerat? Judæorum importunitati, Herodiadis precibus id tribuendum est. Ut hominibus fatisfaciat. ab æquo discedit. Refectus hominum generat despectum Dei;

ref.

respectus Dei despiciunt favoris humani. Eli-
ge, quem recipias.

S A B B A T O.

Colloquium Christi cum Samaritana.

JESUS sat gatus ex itineri, sedebat sic su-
& praofontem. Joan. 4. Zelo unius animæ,
& peccatricis fatigatur, sifit, & expectat eo
loco, quò scit certo venturam. Nulla Christo
est vilis anima? Etiam viliorum salutem quæ-
re: quia animas Deus estimat, non divitias,
non dignitas. S. Ambrof. l. 2. de Spir. S. Fa-
tigatus est, etiam in te, quia diu te queasivit,
per omnes tuos labores & cruciatus. Sede t, &
expectat; quid moraris accedere? Immò cur
longius eccecidis?

2 Venit mulier de Samaria, & dicit ei Je-
sus: Da mihi bibere. Ibid. Felix mulier! quia
venit ea hora, qua expellatur. Una quando-
que neglecta occasio infelicitatis est origo. O si
sapè hoc cogitares, quām attentus es! gratiis
tibi datis! Petit ab ea parum, ut deemultum,
aquam: scilicet salientem in vitam æternam.
Hæc indoles Dei est: ubi parum das, dat tibi
multum. Da ergo etiam minima. Minimorum
cura generat maxima: minimorum neglegit
ad gravia præcipitat.

3 Dicit ei mulier: Quomodo tu Judeus can-
fi, bibere à me poscis, quæ sum mulier Samari-
tana? Ibid. Ecce mulieris, & nostram era-
ga Christum: rusticitatem! Quod inimico ne-
gare est nefas, Christo negamus. Quoties-
scit, & petit ea, quæ sunt ad salutem tuam,

&c.

& tu ei negas? Et quanta est Christo sitis salutis tuae: quia magis te amat, quam dæmon oderit. Et tanto amori, tantæ siti poteris aliquid negare, cuius demum fructus est tuus?

DOMINICA VI.

POST PENTEC.

Convertitur mulier, & nunciat Christum Samaritanis.

Respondit Jesus, et dixit ei: Si scires donum Dei, et quis est, qui dicit tibi. Da mihi bibere, tu forsitan peties ab eo. Joan. 4. Mulier nec sit donum Dei præsentis, nec sit, quid ipse petat. Hinc nondum petit ipsa aquam vivam. A præsentia Dei omne bonum salutis penderit. Si præsentem cogitares, nonne ferventior es in ejus obsequio? Nonne affectius tuos magis reprimeres? Per hoc inducit illam ad plenam instructionem de Messia, de adorando Deo in spiritu, & veritate, & mox ad detestationem vitæ prioris. Ita Deus prævenit nos, & invitat. Sed qui fecit te finies, non salvabit te sine te. S. August.

2 Domine da mihi hanc aquam, ut frigiam, neque veniam buc baurire. Ibid. Effectus colloqui cum Christo. Acceditur in ea desiderium aquæ cœlestis; ex manifestatione occultorum suorum criminum agnoscat Messiam; de peccatrice sit Apostola, relinquit hydram, currit ad civitatem, invitata omnes ad Christum: Venite, et Videte. Vide, & imitare progessum animæ. Excita desi-

de-

HEBD. VI. POST. PENT. 269
derium aquæ gratiæ: pete eam reverenter: relinque hydram veterum confuetudinum: gaudete, te invenisse JESUM: cura, ut alias ad illum trahas.

3 Interrogabant eum discipuli, dicentes. Rabbi, manduca. Ille autem dixit eis: Meus cibus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus. Ib. S. Chrysost. hom. 33. Hominum salutem, inquit, hoc in loco cibum appellat, ut quanta salutis nostra cura, & desiderio teneatur, ostendas. Hanc enim curando implebat voluntatem Patris. Et tu illi cibus es, quia te saluum petit. O quæ gratia! Imitate: sit cibus tuus obedientia. Quid ita in omni necessitate confortat, & sustentat, ut divina voluntatis exercitio? ait S. Bern. Sit cibus tuus zelus animarum: tot perdis animas, teste Augustino, quot, cum potes, non rapi.

FERIA II.

Christus sanat filium Reguli:

Ihesus (Regulus) cùm audisset, quia Jesus adveniōt, abiit ad eum, & rogabat eum, ut descendere, & sanare filium ejus: incipiebat enim mori. Joan. 4. Ad Christum accurrimus, cùm nos premit adversitas, & ideo eas Deus immittit, ergo mitiis tolerandæ sunt. Quæ cura est Patris pro salute corporis, hæc sit tua pro salute animæ. Nonnū anima plus est, quam corpus? Imperfecta est Reguli fides. Sit tua perfectior: pete ab eo, cætera ejus dispositioni committe. In tentatione non differ regursum, donec incipias me.

moris, sed præveni. Dilata remedia dant ma-
lo vires.

2 *Dixit Jesus ad eum: Niſſ signa, & pro-
digia videris, non creditis.* Ibid. Arguit modi-
cam fidem, ut ad majorem disponat, & sanet
eius animam. Hæc Christi est bonitas, quæ
vult plū dare, quam petamus, modo nos ipsi
non impediamus: Perseverat precondit Regu-
lus. *Descende, priusquam moriatur.* Sed errat,
quod putat auxilium Domini posse esse ferum.
Solatur eum JESUS: *Filius tuus vivit.* Non
sunt verba narrativa tantum, sed etiam effectiva.
O si dicat mihi: *Anima tua vivit!* Regu-
lus credidit. Huc tendebat Christus dilatione.
Si disserit, quod petis, tuo bono id facit.

3 *Creditis ipso, & domus ejus tota.* Ibid.
Auditiv ab occurrentibus servis, vivere filium
ab ea ipsa hora, quæ Christus dixit: *E credidit
ipso.* Venit in domum, vidit, narravit, quæ
dixit JESUS: *creditis domus ejus tota.* Quæ
lis est paterfamilias, tales sunt servi, & done-
scili. Qualis est paterfamilias animæ, Intel-
lectus circa veritates practicas, talis est volun-
tas, appetitus, affectus. Avertendus ergo est
à falsis mundi, & carnis principiis: exco-
ndens divinis, non ut scias, sed ut facias.

F E R I A III.

Piscatur Petrus ad stagnum
Genesareth.

A Scendens unam navem, quæ erat Simo-
nis, regavat eum à terra reducere pur-
fillum, & sedens docebat de navicula turbas.
Luc. 5. Primò à turba, quæ irruerat in Iesum,
disce desiderium percipiendi. Divina 2. Si
Chri-

Christum habes in navicula cordis, reducere
debes à terra, seu terrenis affectibus. Non pol-
lunt enim misericordia amor Dei, & amor mundi,
3. Tunc sedebit tanquam imperans cordi, & af-
fectibus; & docebit te solidas veritates, quæ
capere non potes, dum terrenis adhaeres.

2 *Ut cœſſavit autem loqui, dixit ad Simo-
nem: Dic in altum, & lassata retia postea in ca-
pturam.* Ibid. Non contentus Iesu, ut pusil-
lum te subducas à terrenis, dicit tibi. *Dic in
altum,* ad majorem perfectionem procede,
semper plus restat, quam afflicctus sis. *Dic in
altum per intentionem elevantem.* 2. Respon-
dit Petrus: *Tota noſta laborantes nihil cepi-
mus.* Hic fructus est laborum-sæculi circa di-
gnitatis &c. nihil. Et quantum pro hoc nihilo
laboratur? & pro eo, qui solus est omnia, quam
parum?

3 *In verbo autem suo laxabo rete, & conclu-
serunt piscis multitudinem copiosam.* Ibid. Cum
antea in eo ipso loco nihil cepissent. Quare mo-
do? Quia in nomine Iesu, & ex obedientia ja-
cum est rete. Quæ hac intentione facis, apud
Deum nunquam sunt irrita. 2. Sic respondit
Christus Petro, quod se in navim receperit,
quod à terra submoverit. Minimum, quod
Deo præfas magno remunerat. 3. Ut doceret,
sequentibus eum non defutura necessaria ad vi-
tam. Depone has corporis curas, & de hoc
esto sollicitus, ut Iesum sequearis.

F E R I A IV.

Vocatio Petri, & Andreæ; Jacobi, & Joannis.

I Eſus vidit duos fratres Simonem, & An-
dreas, & ait illis: *Venite post me, sa-
ciam*

etiam vos fieri pescatores hominum. Matth. 4. Quos vocat? unde? quo? Vocat rudes, & simplices: quoniā semper illi placita est humilitas? & est optima ad gratias dispositio. Vocat fratres: ubi Pelusiotæ 1.1. ep. 9. Indicavit, se Discipulos omnes suos fraterno amore copulati velle. Tales esse debent, qui captant animas. Quomodo te hic habes? Vocat à mari, & vili labore. Et ex mari mundi vocavit, ubi jaciebas retia cupiditatem ad capienda terrena. Agnosce gratiam, &c. Vocat post se, ut eum sequens semper habeas in oculis, ut videoes, & premas vestigia ejus, ut pari zelo pesceris homines. Vide dignitatem muneris, indignitatem tuam. At quomodo id agis?

2. Illi autem continuo relatis relibris secuti sunt eum. Ibid. Hæc obedientia promptitudine tuam arguit tergiversationem. Relinquunt reitia, Retia, quæ à sequela Jesum impediunt, sunt familiaritates facili, negotii extranea vaccinationi, prævæ affectiones. Si vis Jesum sequi, debes relinquere, quæ sunt aliena à Jesu.

3. Vedit alios duos fratres, Jacobum, & Iosephum in navi recessientes retia, & vocavit eos: Illi autem statim relicis relibris, & Patre, securi sunt eum. Ibid. Et hic ait gloss. Unitatem fraterna dilectionis probavit. S. Bern. ser. 2. de S. And. Nibil dijudicantes, aut bestantes, non solliciti, unde viventes, sine mora sequuntur. Et magis coæca, quam priorum videtur obedientia; quia non additur ad quod munus vocentur. Insuper carnalem erga patrem affectum superant. Vide, an tu sic obedias coæcum statim, omnialio amore seposito.

F E R I A V.

Curatur Dæmoniacus à spiritu imfundo.

1. **E**rat in Synagoga homo in spiritu imfundido. Marc. 1. O infelicitas hominis à dæmone possesti! si tales haberes in corpore, quid non ageres, ut liberateris? Habes in animo, in pravis affectibus, & minimum curas. Exclamat: Quid nobis, & tibi, Iesu Nazarenæ? O impudenter! negat ius Christo in creaturam suam. Ita statim ex peccato hominis sibi ius arrogat. Sed non finit Jesus, qui venit dissolvore opera diaboli. Venisti perdere nos. S. Hier. in Matth. 8. Præsenzia Christi tormentum est dæmonum. Tormentum est illi, si debeat à te exire. O afflige diabolum, ut affligeres, si posses apertum.

2. Scio, quod sis sanctus Dei. Ibid. Laudat, & adulatur Christo dæmon, vel ut non pellatur, vel ut Christum vana gloria afflet. Si te laetaverint peccatores, non acqiescas eis. Prov. 1. Committatus est ei Iesus: Obmutescet, & exi ab homine. Non placuit Christo laus ex ore peccatoris. Vide; quale est os, & cortuum, ut dignæ laudes?

3. Discerpens eum spiritus immundus, & exclamans voce magna exiit ab eo. Ibid. ad unum Christi verbum: Exi: migrat dæmon: quare non à te post tot inspirations? tua culpa; quia eis blandiris in tuis passionibus. S. Greg. hom. 12. in Ezech. Quem possesum non discerpferat, defens discerpit, quia plerumque dum de corde expellitur, arietors in eo tentationes generat, quam pridi excitaverat. Non deice ergo animum,

274 HEBD. VI. POST PENT.
mum, si tentationes vehementiores sentis: si-
gnum est, dæmonem exire.

FERIA VI.

Socrus Simonis curatur à febri.

1 **S**ocrus autem Simonis tenebatur magnis
febris. Luc. 4. Ita depositum inventit
Iesus. Qualem te inventis, cùm ad te venit?
Non una torte, sed multiplex tua est febris.
2 **S**. Ambr. Non minorem febrem ameris erga res
creatas esse desirum, quād calor; ; febris no-
stra, avaritia, libido, ambit o, iracundia eſt.
Agnosce morbos tuos, & pericula. Admitte
Iesum in domum cordis tui, quem hactenū
repulisti, ut gratia, & dictaminibus divinis
medeatur.

2 **E**t accedens elevavit eam, apprehensa manu
ejus, & continuo dimisit eam febris. Marc. 1.
Actum est de tua sanitate, nūbi Deus extendat
manum gratiae. Sed quoties extendit, & non
apprehendis? Imperavit febris, & dimisit illam.
Luc. 4. Intelligis voluntatem, & mandatum
Dei circa tuas febres, & te nondum dimit-
tunt: quia tu illas amas, qui odisti febres cor-
poris. Times illud: Curavimus Babylonem, &
non eſt sanata; derelinquamus eam. Isa. 51.
O! derelinquamus eam.

3 **E**t continuo surgens ministrabat illis. Luc.
4. Cūm Deus solus sanat, momento res agitur
ad perfectionem. At hoc rerum ordine suc-
cessivè id agitur, juxta mensuram nostræ co-
operationis. Velles domitas habere passiones,
sed velles nullo labore tibi constare. Inania
sunt desideria, ubi manus operi non adhibetur.

2. R. C.

HEBD. VI. POST PENT 275
2. Restitutam sanitatem statim obsequio Chri-
sti impedit, & ministras: Hoc gratitudo pu-
stulabat. Cui tu sanitatem impendis?

S A B B A T O.

Tres, qui volunt Christum sequi, sed
non ut oportet.

1 **D**ixit quidam ad illum: Sequar te, quo-
cumq; jeris. Luc. 9. Verba optima, si
par fuisset intentio. Ob luca sua sequi voluit.
Ideo non acceptat Dominus, qui non habet,
ubi reclinet caput suum: quasi dicat, ut ait S.
Hier. Quid me proper divitias, & facili laeta
sequi vis, cùm nec hospitium habeam? Primo
ergo obsequia Deo reddenda non decorque ad,
tam abiecos fines gloriæ tue, vel commodorum
2. Pauperem Christum imitare superflorum
rescissione. 3. Non habenti, ubi reclinet ca-
put, cor tuum exhibe, sed mundum, & mol-
le.

2 **A**it ad alterum: Sequere me. Ille autem
dixit: Domine, permitte mihi primū ire, &
sepelire patrem meum. Ibid. Non acceptat Do-
minus, sed ait: Sine, ut mortui sepeliant
mortuos suos. Pietatis erat sepelire patrem:
sed cùm Deus aliud mandat, vel obedientia,
etiam pia sunt relinquenda, immo Deus pro-
pter Deum: Quia mensura perfectionis est vo-
luntas Dei.

3 **E**t ait alter: Sequar te, Domine: sed per-
mitte mihi primū renunciare iii, qui domi sunt.
Ibid. Neque hunc acceptat Dominus; ait
enim: Nemo missus manus suam ad atrium,
& respiciens retrò, apsa, eſt Regno Dei. Ubi
O 2 de.

276 HEBD. VI. POST PENT.
de suo servitio agitur, non vult Deus consilia
agi cum domesticis, cum affectibus nostris :
quia & péricolosum est, & morte trahitur. 2.
Qui vult sequi Christum, antrorsum aspiciat
affectu, & desiderio, non retrorsum ad terre-
na, quia simili non consistunt.

DOMINICA VII.

POST PENT.

Sedatur tempestas maris.

Ascendente Jesu in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus. Matth. 8. Discipulus bonus etiam in arduis à Magistro non discedit. **E**cce morus magnus factus est in mari. Etiam ubi Christus est, est tentationi, & afflictioni locus. Ideo eti si sis in gratia, esto vigilans; sed non concide animo, quia Dominus est tecum. **I**pse vero dormiebat. Qualis animus, qui in tempestate est quietus!

2 *Et arcesserunt ad eum discipuli.* Ibid. Huc recurrentum, cùm premeris. *Et suscitaverunt eum dientes:* Domine, salva nos, perimus. Duo peccant. 1. Defici fidei: quod credunt dormientem non posse salvare. 2. Perturbatione animi ex timore: idè arguantur: *Quid timidi es?* Tu contra in omni tentatione confide in Dei providentia: animum serenum retine, quia omnis turbatio non prolixta, aut noxia media arripit.

3 *Tunc surgens imperavit ventis, & mari.* Ibid. Prius ventis tanquam causæ commotionis, deinde mari. Si vis malum aliquod extirpare à causa, & radice, illud aggredere. **E**t dixit mari: tace, obmutesc, Marc. 4. Dum

com-

HEBD. VII. POST PENT. 277
commoveris animo, tace, obmutesc, ne iā
querelas, in murmura, in indignationem e-
rumpas. Sæpius hoc tibi dixit Deus: raro es
obsecutus, Et facta est tranquillitas magna.
Confunduo te infensiles creature, quæ tam
promptè obsequuntur Deo.

FERIA II.

Legio daemonum expulsa.

Occurrerunt ei duo habentes demonia, de monumentis exerentes, sive nimis. Matth. 8. Miseriam horum fusius describit Marc. 5. Neque catenis quisquam poterat eum ligare; in montibus erat clamans, & coincidens se lapidibus, & vestimento non inducebatur. Ita dæmon traxit hominem; & tamen amatetur, cùm amatetur peccatum. Minimum pejus est omni excogitabili pena, & licet penam minimam fugias, peccatum non horres. Rumpis catenam legum divinarum: laceras vestem gratiae, &c.

2 *Videns autem Iesum à longe, cucurrit, & adoravit eum.* Marc. 5. Confundunt te dæmons, qui Iesum præsentem timent, quem præ-
sentem tu offendere non vereris. Adorant cum timore: tu amore id præsta, Addunt: *Adju-
ro te per Deum vivum, ne me terreas, expel-
lendo me:* quia inexplicabili odio tentare ho-
mines desiderant. Quante igitur opus circum-
specione? *Interrogatus, quod tibi nomen es?* Respondit: Legio. Ubi unus intrat, plures tra-
hit. Una passio non domita multas excitat.
Unum peccatum patrum ad multa trahit.

3 *Damones autem rogabant eum, dicen-
tes: Si elicias nos hinc, mittit nos in gregem por-
corum,* O 3 corum.

278 HEBD. VII. POST PENT.

orum. Ibid. Vide, quām parum possint & ne quidem porcum occupare: quanto minū in te poterunt, nī tu afferias? Ex petitione collige ad quām vilitatem per peccatum venientia nobiles spiritus. Concessit, quod petiverunt, Iēsus, ut diceret tanti esse animam, ut pro ea à Jugo dæmonis libanda, omnis iactura temporalis sit postponenda: ergo & tui honestis, & commodi, &c.

FERIA III.

Christus rogatus à Gerasenis discessit.

1. **E**t veniunt ad Iēsum, & vident illum, qui à dæmonio vexabatur, sedentem, vestitum, & sanamentis. Marc. 5. Hic status est hominis à peccato liberati. Sedet, mira animi quiete, & ad pedes Iēsu, affectibus humilitatis. Vestitus gratia, & donis supernaturalibus. Sana mentis, suarum dominus passionum, quæ eum exerrare fecerunt. Quanto felicior hic status priore? Hunc tibi precare, & ut conferves, à pedibus Iēsu non discede.

2. *Et regare cuperunt eum, ut discederet de suisibus eorum.* Ibid. Cajet. hic: *Dannum pororum timore majoris danni excitavit, ne patientur temporalium iacturam, prælignum carere Christo, quod summum est malorum. O infania! Tu eum tene, & non dimittre. Ut serves Iēsum, etiam virtæ, & sanguinis iactura est ingens lucrum.*

3. *Cumque ascenderet navim, capi illum deprecari, qui à dæmonio vexatus fuerat, ut esset eum illo.* Ibid. Accepta gratia hoc desiderium excitavit. Quoties eandem accepi, & necendum habeo

HEBD. VII. POST PENT. 279

habeo desiderium Deo adhærendi! *Iēsus non admisit eum, sed ait: Vade ad tuos; & annun-*
cia illis, quanta tibi Dominus fecerit, & mi-
serterus sit tui. Non reūcit illum, sed prædică-
torem facit illum beneficii, quibus illis ipfis,
qui robabant, ut discederet, quare? ut vel sic
agnolcerent Iēsum, & in illum crederent. O
bonitas! querit eos, à quibus reūcitur. O
quoties te sic quæsifit! Quid debes tantæ bo-
nitatì.

FERIA IV.

Offertur Christo Paralyticus.

1. **E**t veniunt ad eum ferentes Paralysi-
cum, qui à quatuor portabatur. Mar.
2. Miserabilis hujs hominius status, sed misera-
bilior animæ tepidæ, qui nec manus ad ope-
randum, nec pedes affectuum ad se movendum
firmos habet. Expertus es id aliquando in te
ipso? Utinam non etiam nunc! Vis sanari?
quatuor bajulos adhibe: cognitionem tuæ mi-
seriae, cognitionem bonitatis Dei; & hinc spem
salutis, & amorem Dei. Certa est salus hæc
conjugenti.

2. *Et querebant eum inferre, & ponere ante*
eum, non invenientes, qua parte eum inferrent
præ turba. Luc. 5. In domum non dabatur ac-
cessus præ turba: paralyticus tamen per illos
quatuer ab omni parte querit. Agit, quod
potest, ne occasio elabatur. Hoc & tu age in
negotio animæ. Quod hodie potes, non differ
in crastinum. Etsi impedimentum quandoque
sufficiens videatur, rationabilius est, ut tentes
perumpere.

3. *Nudaverunt tellum, ubi erat, & paterfa-*
O 4 cien-

sientibus submersoribus grahamum, in quo paralyticus jacebat. Marc. 2. In bajulis constantem in segrum charitatem adverte, & imitare. Eandem cogitare potes in domino domus, qui non prohibet tabularum cubiculi perrumpi, in quo Christus prædicabat. Paralyticus vero non timet nomen inurbani, aut importuni, aut confunditur comparere æger. Tantum facit amor sanitatis. Et non faciet in te plus amor sanctitatis? Generosa utere resolutione.

F E R I A V.

Sanatur à Christo idem Paralyticus.

3 *E*t videns Jesus fidem illorum, dixit Paralytico: Confide, fili. Matth. 9. O verba amoris, quæ faxum cor emolliant! Remittuntur tibi peccata tua. Non hoc petivit æger, sed sanitatem corporis. Sed majus esse malum animæ docet, quod prius curat. Quàm exces es, qui hoc non agnoscis! Hinc major tibi cura sanitatis corporis, quàm animæ. 2. Peccatum est morborum, & afflictionum causa; ut curet ergo morbum, tollit causam. Non bene mederis morbis animæ, nisi radicem evellas passionis.

2 *Erant autem illuc guidam de Scribis, sedentes, & reginantes in cordibus suis: quid hic loquitur? blasphemas. Marc. 2. Nunquam dererunt, qui quod sanctè feceris, perverse accipiant. Non deerunt, qui prætextu zeli regant invidiam. Si talis es, cogita te cum Scribis illis redargui: Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris? Confundere, & ne similia posthac judices, cogita, quod sicut Jesus vidit cogitationes eorum, ita videat*

deat tuas omnes. seu bonas, seu malas.

3 *Tunc ait Paralytico: Surge, tolle lectum tuum, & vade in donum tuum. A paralysi animæ liber tria age, ne iterum relabaris. 1. Surge per generolas, & saepius repetitas resolutiones. 2. Tolle lectum, id est, ut ait Glosa, Carnem à carnibus desideris ad voluntatem spiritus attolle. 3. Vade in domum conscientię tuæ, & illic habita.*

F E R I A VI.

Acta post sanatum Paralyticum.

1 *P*ropterea persequebantur Iudei Jesum, quia hac faciebat in Sabbatho. Joan. 1. sub prætextu religionis malitia exerunt. Bonum opus Jesus præstít, & persecutio repeditur. Persecutio certa iniiciest, si bonus sim inter dyscolos. O si tueri, aut solari me possim cum Christo: Pater meus usque modo (hoc ipso Sabbatho) operatur, & ego operor: id est: operor opera Patris mei. At infelictem me! non potero. Opera mea sapient mundum, & sensum. At non amplius! Operabor cum, & in Patre, ad, per, & propter Patrem meum.

2 *Propterea magis quarebant Iudei eum interficere, quia Patrem suum dicebat Deum. Ib. Quod devenimus? per ipsam regularem observantiam, per opera, quibus mererum esse filii Dei, incurrimus odia dyscolorum. O quam felix ego, si ideo tantum sim exosus, quia Deus est Pater meus, quia operor, quæ Patri placent, Patri, mihi Deus, odia; sed nota*

282 HEBD. VII. POST PENT.
alia causa, quam quod sim filius tuus, tu Pater
meus.

3 Opera, quæ ego facio, testimonium perbi-
bent de me. Ibid. Probat Christus Divinitatem
suam: allegat testimonium Joannis; sed eo non
natur: magis, seu firmius addit, opera sua,
quæ nemo alijs posse facere. Probare aliquan-
do ad tribunal Dei debebo, me esse filium Del-
ti gloria potiri velim. Quid allegabo? Nihil
proderunt elegia hominum, ubi sola pensan-
tur opera singularum. Quid fieri, si non inve-
niantur opera tua plena. Apoc. 3. Quid agen-
dum nunc, ut tunc te laudent in portis opera-
tua. Prov. 31.

S A B B A T O.

Matthæi vocatio.

¶ C um transfret inde Jesus, vidit hemi-
nem. Matth. 9. Chrysol. Ser. 30. Vidit
illum Deus, ut ille videret Deum. Ita nec co-
gnoscere Deum potes, nisi ille per gratiam se
exhibit. O vide me Jesu, ut videam te! In
zelono sedentem: tanquam in lucris temporali-
bus quiescentem. O falsa quies! Mattheum
nomine: exprimit ipse nomen, ut sciatura sua
indignitas, & dignatio Dei. Et ait illi. Etiam
dum fedes in peccato, dum actu peccas, tibi
Deus ad cor loquitur, sed quoties dissimulas
audire! Et secutus est eum, statim, quia Jesus
transfribat. Gratia venit, & vadit; pertransit,
nisi occupes. Religis omnibus. Cognoscenti
Deum vilescent omnia.

2 Et fecit ei convivium magnum Levi. Luc.
5. Ut gratus esset, ut gaudium testaretur, ut
alios hac occasione ad Christum pertraheret.

Ade.

HEBD. VIII. POST PENT. 283
Aderat enim turba multa publicanorum, &
aliorum, qui cum illis erant discumbentes. Es-
te tu tam gratus Deo? querilne occasiones bo-
ni? Non designatur hanc mensam Christus; etiam
posset inde vilior aestimari, quod cum
peccatoribus ageret; quia erat occasio plu-
res convertendi. Curarie ita salutem proxi-
mi? etiam ubi crederes te viliorum haben-
dum.

5 Et Pharisei dicebant Discipulis: Quar-
cum Publicanis, & peccatoribus manducat Ma-
gister vester. Landa tu Jefum, quod cum pec-
catoribus vefetur: alias ubi tu es? Landa,
quod non tantum manducet cum peccatoribus,
sed etiam ab iis manducari velit. Tanta tui est
dignatio, o vilis homo! Noli murmurare, aut
aliena facta nequius interpretari; quia inten-
tionem ignoras.

D O M I N I C A V I I I.

P O S T P E N T.

Mulier à sanguinis fluxu curatur.

M ulier, quæ eras in profluvio sanguinis
sua, nec quidquam proficerat. Marc. 5. Ca-
lamitas corporis melioris status accidit desi-
derium: ælmat sanitatem, dum ea caret,
erogat omnes suas facultates, ut eam recu-
peret; plus daret, si plus haberet. Quanto
melior est sanitas animæ! aestima hanc: Si has-
bes, cura, ne perdas, hic omnes animi fa-
cilitates, intellectum, memoriam, volunta-
tem impende. Si non habes, desiderium ac-
cede, sed non satis: facultates impende.

O 6 2 Cum

284 HEBD. VIII. POST PENT.

2 Cū audisset de Iesu, venit in turba re-
tro, & resiḡit vestimentum ejus. Ibid. Cū hu-
militate, reverentia, & viva fide reparandæ
sanitatis. Ita ad Eucharistiam eundum. Nec
te impedit turba tuorum afflictuum pravorum
Semove illam, ut accedas. Quærerit: Quis est,
qui me retigit? Non ut sciat, qui nihil ignorat;
sed ut se prodat fides mulieris, & illuminetur
alli, & mulier ipsa à fide in alias virtutes pro-
grediatur. Dilce semper proficere, & deside-
rio Christi in hoc satiscacere.

3 Mulier verò timens, ac tremens. Ibid. Nè
increparetur, quod immunda mundum teti-
gisset: & tu non times tot passionibus immun-
dus, non tangere fimbriam, sed ipsam Diui-
nitatem sumere? Venit, & procedit ante eum,
& dixit ei omnem veritatem. De morbo suo,
coram omni populo humiliis, & confusa. Vi-
de profectum à fide ad confessionem suorum
defectionum, & publicam confusionem. Tu non-
dum hue es progressius? At ille dixit: Confite-
fia. Statim ubi se humiliat, vocatur filia.
Digna est hæc gloria, ut per humilationem à
te ematur. Fides tua te salvam fecit. Si deficitis,
certè defecisti fidei deficitis. A fuisse actualiter
hæc sapius exercere, maximè circa Deum,
& ejus attributa.

F E R I A II.

Jairi filia resuscitatur.

* E cœ Princeps unus accessit, & adorabat
eum dicens: Domine, filia mea modò
defuncta est, sed veni, impono manum tuam su-
per eam, & viver. Luc. 8 Filia unica, nobilis
genera moritur. Ne crede attoniti, Ubiq; mors
est,

HEBD. VIII. POST PENT. 285

est, fortè hic dies est ultimus. Domine, tu l'cis
insipientiam meam. Si scis me peccatum
aliquando, potius hoc momento, etiam fulmi-
ne me tolle. 2. Si cadas, modò, in momento
recurrere ad Deum. Differre velle pœnitentiam
est velle siipius cadere.

2. Et cū venisset, & vidisset turbam runtu-
tuanter, dicebat: Recedite. Ibid. Ubi Chri-
stus accedit, debet recedere, quidquid est
mundi. Non sanatur in solidum anima, nisi
turbam passionum eiicias. Dic ergo tuis reso-
lute in omni occasione: Recedit. Addit; Non est
mortua puerilla, sed vivit. Fortè respicit ad eos,
qui adolescentes se Deo dedicant. Moriuntur
civiliter, sed mors haec somnus est suavis, &
quies; dum verè mundum deferunt cum con-
cupiscentias suis. Si ergo adhuc in te vivunt
concupiscentiae, nondum es mundo-mortuus,
sed dormis ad tempus, sicut ignis sub cine-
re.

3 Ipse autem tenens manum ejus, clamavit,
dicens: Puella, surge. Ibid. Qui per te cadis,
sine manu, & auxilio Dei non resurges. Agno-
scie tuam infirmitatem: apprehendit robur gratiæ.
Et reversus est spiritus ejus, Quoties tibi
dixit: Surge: & non est in te reversus spiri-
tus? Anima separata obedit Deo, cur non
etiam unita corpori? Ratio utramque postulat.
Quia sive vivimus, sive morimur Domini sumus.
Rom. 14. Ah non queratur de te Deus: Us-
quequid non vis subiici mibi?

FERIA III.

Duo cœci à Christo illuminantur.

ET transeunte Iesu secuti sunt eum duo cœci, clamantes: Miserere nostri, filii David. Matth. 6. Cœci, oculo corporis, non animæ, qui sida agnoscunt Messiam, credunt potentiam, sperant misericordiam. Fortè tu animo magis cœci es, dum nebulas obfundunt pravæ affectiones, ut non videas viam veritatis, nec intelligas sublimem Christi doctrinam. Animalis homo non percipit ea, qua sunt spiritus. 1. Cor. 2. Et nescis, quam sis cœci, & miser. Apoc. 3.

2. Dicit eis Iesus, Creditis, quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei: Utique, Domine. Toto processu nec respondit eis Iesus; perseveraverunt tamen cum sequi, & clamare. Sequare Iesum etiamsi te non soletur. Sustine Dominum cum patientia, & longanimitate. Tandem quod querit, non est sciendi causa, sed vult grandem de sua potentia opinionem haberi. Sublimis deo sensus est magiarum actionum origo.

3. Tunc tetigit oculos eorum, dicens: Secundum fidem vestram fiat vobis. Ib. Ecce ad mensuram dispositionis menistratur gratia. Hinc intellige, quare sis tam egenus gratiarum; quia valde modica tua est dispositio; & conare te post hac ad ampliores disponere. Sanatis comminatus est, dicens: Videte, ne quis sciat. Non sicut mandatum, sed mysterium docentis, si quae egerimus apud populum plausibilia, occulte optemus. Non vult laudari Christus, & cur tu, qui sine eo nihil potes.

F E.

FERIA IV.

Dæmonium mutum eiicitur.

Obluderunt ei hominem mutum, dæmonium habentem, & ejusdem dæmonio locutus est mutus. Matth. 9. Magna est offerentium charitas, major Dei benignitas. Hanc admirare, illam imitate. Agnolce te mutum, si te loqui vetat deo affectus vanitatis; pro Deo respectus humanus, eum Deo mentis ad creaturas evagatio.

2. Mirata sunt turba, dicentes: Nunquam apparuit sic in Israël. Ib. Candidi, & simplices animi laudent, quæ vident bona. Pharisei autem dicebant: In Principe dæmoniorum eiicit dæmonia. Invidus animus peccatum dat alienis rebus colorem. Tanti reuerit, quo animo sis, ut bene loquaris. Magus pronunciatur Iesus, & tacet ac tolerat: & quomodo hæc cogitans indigneris, si quid de te finitrum proferatur.

3. Et circuibat civitates, & castella, docens in Synagogis, & curans omnem languorem. Ib. En quid rependit tantæ injurie? cumulabat in eos beneficia, & miracula. Non propterea desistit a bono, quia de factis tuis finitè loquantur homines. Si propter eos non cepisti, propter eos non desistas. Respice, cui iervias, & decerne non curare, si hominibus non placeas.

FERIA V.

Ad piscinam invenit Paralyticum.

Iacebat multitudo magna languantium, egorum, claudorum, ariderum, ex-

288 HEBD. VIII. POST PENT.
pellantium motum aquæ. Joan. 5. Typum habet morborum animæ. Languidi sunt, quos progrederi tñdet in via virtutis: cœci, qui non erigunt se ad æternam, sed in caligine periturorum hærent: claudi, qui in utramque partem jam ad Deum; jam ad mundum inclinant: aridi sua culpa, qui fuceum devotionis non sustent. Vide, an non tñ reperias in hac multitudine. Cum quanta longanimitate, & attentione expectant motum aquæ desiderio sanitatis corporalis! Utinam tantum tibi cœli desiderium sanitatis animæ, tanta intentio ad remedia!

2 Qui primus descendisset in piscinam post motionem aquæ, sanus sicut. Ib. Quanta fuerit quam continua singulorum attentione ad Angelum descendenter, quanta occurrentium lucta? At primus solum sanabatur, non magis æger, non diutius expectans; sed primus, & maximè diligens. Vide, quid à te requiratur, ut in anima saneris: attentione ad Angeli inspirationes ad motum aquæ, seu cordis tui affectus, & diligentiam operandi. Vide, an, & quantum his deficit.

3 Erat quidam homo ibi triginta eto annos habens in infirmitate sua. Hunc cum vidiisset, dicit ei: Vis sanus fieri? Ibid. Non dubitabat de eis voluntate Christus, sed ad infirmitates tuæ animæ respiciebat, quæ curari non possunt, nisi tu velis. Ideo ex te queritur, an revera vis? forte solum velles. Nam si vis, cur repellis media? si vis curari superbiam, cur fugis humilitatem? &c.

HEBD. VIII. POST PENT. 289

FERIA VI.

Christus sanat eundem Paralyticum.

1 R Espondit ei languidus: Domine, bo-minem non habeo, ut cum turbata fuerit aqua, miscat me in piscinam. Joan. 5. An murmurans hoc dicit, & tacite incusans ministros aquæ, quod ad diitores accurrant, semiserum decerant? an unde misericordiam suam exponens? Fac, ut neutro modo tua causa de dicatur à superiori, à subdito, à discipulo, à pœnitente: Hominem non habeo. In misericordia tua id queri non potes. Nam Ecce homo, Iesu tuus, qui mittit te in piscinam sanguinis.

2 Dicit Iesus: Surge, tolle grabatum zuum, & ambula. Ibid. Tria hic habes adversus languorem spiritualem remedia. 2. Surge, non expecta, ut sola gratia te erigit, sed tu quoque cooperare. Nec tu solus potes quidquam, nec illa sola: tu cum illa potes omnia. 2. Tolle grabatum cupiditatum, ac passionum. Tolle, tolle: crucifige. Tolle eas, rationis, ac voluntatis manus regendo, in quibus antea & ratio, & voluntas quiescebat. 3. Ambula de virtute in virtutem. studio, ac desiderio proficiendi.

3 Postea invenit eum Jesus in templo, & dixit illi: Ecce sanus factus es; jam noli pecare, ne deterius tibi aliquid contingat. Ibid. Commemorat beneficium, prohibet peccatum, minatur supplicium. Ab imperfectionibus te cohíbeant hæc, & ad servitum spiritus moveant? amor, quo tibi bene-fa-

490 HEBD. VIII. POST PENT.
facit Deus: mandatum illius: ac, nisi feceris, securum supplicium.

S A B B A T O .

Christus excusat Discipulos vellentes
spicas.

A Bitis Jesus persata Sabbato: Discipuli autem eius esurientes caperunt vellet spicas, & manducare. Matth. 12. Cogita austera Christi, & Discipulorum eius vitam ad eam usque famem deducitam. Non sunt eis, ut tibi, preparata fercula; nec panis quidem. Admirare. ait Chrys. hom. 60. in Matth. quomodo nullam corporis curam habebant: neque tamen à Christo abscedant. Praesentia Christi eis supplebat defectum, & condiebat insipida. Si hunc serio cogitares; sollicitam, quam habes, corporis curam convertere in animam, nec defectus cibi, aut commoditatum te à Christo avelleret per impatientiam, & murmurationem.

Pharisi autem videntes dixerant ei: Ecce Discipoli tui faciunt, quod non licet facere Sabbathis. Ibid. Ecce quomodo obseruant eum; ut criminentur, & famam dement per miracula acquisitae, & inuidia vestitur zelo violatæ legis. Graviora à se patrata Sabbatho inventarent, si se inspicerent. Sed talpæ in se, lynxes in aliis minima taxant. Vides, quām turpe sit obseruare alios, & se ignorare. Ubi se obicit festuca in oculo fratris, converte tu cogitationem ad trabem; que est in oculo tuo.

3 At ille dixit eis: Non legistis, quid fecerit David, quando esuriit? Quomodo intravit in Dominum Dei, & panes propositionis comedit? Ibid.

HEBD. IX. POST PENT. 491

Ibid. Tacuerunt Discipuli ad redargitionem etiam sibi factam, ut est apud sanctum Lucam: Ideo Dominus eorum defensionem suscepit. Si vis omnibus iuris, & calumnis respondere, multa incurres, unde plura patiaris. Si taceas, verbum Dei pro te loqueretur. Est enim eius uorum cura: & si premi eos patitur, non finit opprimi. Reposta est haec ipsi in finu meo.

D O M I N I C A I X .

P O S T P E N T E C O S T .

Sanatur manus arida.

Ecce homo manum habens aridam: & interrogabant eum: Si licet Sabbatho curare? Matth. 12. ut, si affirmet, accusarent eum apud Principes; si negaret, immisericordem apud plebem proclamarent. Utinque imminebat periculum: ut errorem tamen confutet, eligit Sabbatho curare. Quid tu faceres pro veritate, ubi prævideres aliquid te passurum? Ne timeas à facie hominum. Age, quod æquum, & justum est; dicere zelo, & fine cælum ruere. In manu vero dextera arida, considera arida tua opera virtutis. Exarescat tibi sinistra, & vivat dextera.

2 Et ait homini habenti manum aridam: Surge in medium: Marc. 3. ut miseria visa moveat affectum se opponentium. Et ait eis: Licet Sabbathis benefacere, an maledicere? id est, an omittere beneficium. Christo ergo idem est, non benefacere indigentem, cum potes, ac idem nocere. Examina, quo at-